

ÚŘEDNÍ LIST

republiky Československé

DÍL I.

NAŘIZOVACÍ

I — Částka 54.

V Praze dne 28. dubna 1951.

Cena Kčs 2.—.

OBSAH:

(176.—178.) 176. Vyhláška ministerstva práce a sociální péče o mzdových podmínkách zaměstnanců v hlavní stavební výrobě a z oborů pomocné stavební výroby v pokryvačství, asfaltérství a dlaždičství.

177. Vyhláška ústředny hmotného zásobování o používání barevných kovů.

178. Redakční sdělení ministerstva vnitra o opravě tiskových chyb ve vyhlášce ministerstva zahraničního obchodu č. 121/1951 Ú. I. I, kterou se určuje, kdo uzavírá rámcové hospodářské smlouvy.

176.

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociální péče

ze dne 5. dubna 1951,

o mzdových podmínkách zaměstnanců v hlavní stavební výrobě a z oborů pomocné stavební výroby v pokryvačství, asfaltérství a dlaždičství.

Ministerstvo práce a sociální péče stanoví podle § 1 zákona č. 244/1948 Sb., o státní mzdové politice:

§ 1.

Zavedení soustavy mezd podle zásluhy.

Aby v hlavní stavební výrobě a z oborů pomocné stavební výroby v pokryvačství, asfaltérství a dlaždičství byla uplatněna zásada socialistického odměňování práce podle její jakosti, množství a prospěchu, který přináší celku, zavádí se v těchto oborech soustava mezd podle zásluhy a jsou pro ně závazné:

- a) státní katalog prací pro stavebnictví,
- b) směrnice, které jsou součástí této vyhlášky,
- c) výkonové normy stanovené pro národní podniky stavební příslušným ústředním orgánem, který určí ministerstvo stavebního průmyslu.

§ 2.

Rozsah platnosti.

(1) Vyhláška platí v krajích českých

- a) pro zaměstnance, konající práce z oborů hlavní stavební výroby včetně prací studnařských, prováděné stavebními podniky národními, komunálními, družstevními a soukromými a stavebními odděleními sdružených komunálních podniků a družstevních podniků,
- b) pro zaměstnance z oborů pomocné stavební výroby prováděné podniky uvedenými pod písm. a), kteří konají práce pokryvačské, asfaltérské a dlaždičské.

(2) Vyhláška se nevztahuje na členy závodních stráží, zaměstnance závodních kuchyní, šoféry, kočí, závozníky a zaměstnance podléhající zákonu č. 154/1934 Sb.

§ 3.

Pracovní doba.

(1) Pracovní doba se řídí ustanoveními zákona č. 91/1918 Sb., o osmihodinové době pracovní, a předpisy podle něho vydanými.

(2) Při práci na tři směny se nařízená čtvrt hodinová přestávka do pracovní doby započítává.

(3) Doba pracovního klidu o nedělích, státně uznaných svátcích a památných dnech počíná v 6 hodin a trvá do 6 hodin příštího dne.

§ 4.

Práce přes čas, práce v noci a ve dnech pracovního klidu.

(1) Za práci přes čas, v noci a v neděli se v časové i úkolové mzdě platí tyto příplatky:

- a) za práci přes čas, t. j. práci přesahující pracovní dobu zmíněnou v § 3 25%,
- b) za noční práci, t. j. od 22. do 5. hodiny, pokud nejde o pravidelnou směnu 50%,
- c) za práci v neděli, neposkytne-li se náhradní volno . . . 50%.

Přijde-li v úvahu více příplatků, zaplatí se pouze příplatek nejvyšší.

(2) Příplatky za práci přes čas, v noci a v neděli se vypočítávají ze základní časové mzdy příslušné pracovní třídy. Koná-li zaměstnanec práce, které jsou zařaděny do různých pracovních tříd, vypočítává se příplatek ze základní časové mzdy té pracovní třídy, do které je zařaděna práce převážně jím vykonávaná.

(3) Za práci o státně uznaných svátcích a památných dnech přísluší zaměstnancům odměna podle ustanovení zákona č. 248/1946 Sb., o úpravě svátkového práva, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících.

§ 5.

Naturální požitky.

Poskytuje-li zaměstnavatel zaměstnancům naturální byt, otop a světlo nebo jiné naturální požitky, započítávají se tyto požitky do mezd částkami, jimiž se oceňují naturální požitky pro účely národního pojištění.

Závěrečná ustanovení.

§ 6.

Zaměstnavatel je povinen seznámiti zaměstnance s touto vyhláškou jejím vyvěšením na vhodném místě závodu a pracoviště.

§ 7.

Dnem počátku účinnosti této vyhlášky pozbývají platnosti všechny úpravy mzdových podmínek zaměstnanců, na které se

tato vyhláška vztahuje; zejména pozbývají platnosti vyhláška č. 569/1945 Ú. I. I s výjimkou ustanovení § 13, vyhláška č. 368/1947 Ú. I. I s výjimkou ustanovení § 4, pokud se týká učňů, a § 5 a vyhláška č. 1194/1948 Ú. I. I.

§ 8.

Tato vyhláška nabývá účinnosti v oborech hlavní stavební výroby dne 30. dubna 1951, v pokrývačství, asfaltérství a dlaždičství dnem zavedení soustavy mezd podle zásluhy v pomocné stavební výrobě.

Ministr:

Erban v. r.

Příloha Ú. I. I ze dne 28. dubna 1951.

Směrnice

pro odměňování práce v soustavě mezd podle zásluhy.

Čl. 1.

Pracovní třídy.

(1) Podle schváleného státního katalogu prací se práce zařazuje podle své hodnoty a obtížnosti do pracovních tříd.

(2) Práce je hodnocena hlavně:

- a) podle znalostí a schopností potřebných k jejímu provedení,
- b) podle namáhavosti,
- c) podle míry odpovědnosti,
- d) podle stupně ztíženého pracovního prostředí, nebezpečí úrazu, ohrožení zdraví a pod.

(3) Výše odměny za práce je určena zásadně podle znaků uvedených v odstavci 2 a podmiňujících zařazení do pracovní třídy, takže odpadá placení zvláštních příplatků, na příklad za práci v horku, ve vodě, nečistém prostředí, ve výšce, tunelu a pod.

(4) Vyskytne-li se v závodě práce, pro kterou není ve státním katalogu prací podobného vzoru, je povinností závodu vypracovati návrh na zařazení této práce s podrobným popisem a předložit ji její dílčí hodnotitelské komisi při ústředním orgánu národních podniků stavebních k přezkoumání a ohodnocení.

(5) Jestliže pracovní podmínky určité práce se tak změnily, že neodpovídají původnímu předpokladu pro zařazení práce, musí se provést její nové zhodnocení (odstavec 4).

(6) Za správné určení pracovních tříd podle schváleného státního katalogu prací odpovídá správa závodu, která pověřit tímto úkolem zaměstnance pro tento účel zvlášť školené, jejichž odborné znalosti zaručují správné a nestranné posouzení věci.

(7) Závod je povinen v rámci daných pracovních možností přidělit každému zaměstnanci práci, odpovídající jeho schopnostem, avšak zaměstnanec je povinen v případě nutnosti přijmouti práci i méně hodnotnou.

Čl. 2.

Práce v časové mzdě.

(1) Základní časové mzdy pro zaměstnance starší 18 let se stanoví takto:

Pracovní

třída	1	2	3	4	5	6	7	8
sazba v Kčs:	9,40	10,60	11,90	13,20	14,80	16,70	18,60	20,90

za hodinu.

(2) Zaměstnanci pracující v časové mzdě

mladší 16 let obdrží 80%,

starší 16 let obdrží 85%,

starší 17 let obdrží 90% sazeb uvedených v odstavci 1.

(3) Práce v časové mzdě se platí základní sazbou třídy, do které je vykonávaná práce zařazena. Tyto základní sazby jsou

zároveň nejvyšší mzdy, které lze zaměstnanci vypláceti při vstupu do zaměstnání v závodě.

(4) Zaměstnancům pracujícím v časové mzdě, kteří vykazují trvale nadprůměrný výkon, lze přiznat po uplynutí dvou týdnů po nástupu do závodu k jejich základní mzdě po projednání se závodním zastupitelstvem zaměstnanců výkonnostní příplatek. Průměr výkonnostních příplatků u zaměstnanců zařazených do téže pracovní třídy na staveništi nesmí překročit 15% úhrnu základní časové mzdy v této pracovní třídě; výkonnostní příplatek u jednotlivého zaměstnance nesmí překročit zpravidla 20% jeho základní časové mzdy. Vyšší výkonnostní příplatek, nejvýše však 30% základní časové mzdy, se může poskytnouti jednotlivým zaměstnancům, kteří projevují výjimečné osobní vlastnosti, jako schopnost vésti druhé, pravidelně osvědčenou vynalézavost a mimořádné tvůrčí schopnosti.

(5) Výkonnostní příplatky mohou být sníženy nebo odňaty po projednání se závodním zastupitelstvem zaměstnanců, jestliže u zaměstnance odpadnou předpoklady uvedené v odstavci 4, a to teprve po uplynutí jednoho týdne po dni, kdy bylo zaměstnanci sníženo nebo odněti oznámeno.

(6) Správa závodu, po případě stavbyvedoucí jsou povinni navrhnouti k přezkoumání osobních schopností každého zaměstnance, který vykazuje trvale nápadně nízkou výkonnost. Přezkoumání provede komise, složená ze zástupců vedení závodu, po případě stavby a závodního zastupitelstva, která rozhodne, dovolí-li to organizace práce v závodě, po případě na stavbě a přidělení takové práce, při níž by zaměstnanec mohl dosáhnouti uspokojivého výkonu.

(7) Údržbářům, zaměstnaným na staveništi jen v časové mzdě na často se střídajících pracích různé hodnoty na opravách vlastního zařízení staveniště, se stanoví mzda podle nejvyšší pracovní třídy, do níž patří práce jimi pravidelně vykonávané, i když tuto práci nekonají převážně.

Čl. 3.

Práce v úkolu.

(1) Zaměstnanci jsou povinni pracovati v úkolu všude, kde jsou pro to technické předpoklady.

(2) Pro práce v úkolu platí bez ohledu na věk zaměstnance tento úkolový tarif:

Pracovní

třída	1	2	3	4	5	6	7	8
sazba v Kčs:	11,30	12,70	14,30	15,90	17,80	20,00	22,40	25,10

za hodinu.

(3) Úkolová mzda se rovná součinu času vyjádřeného výkonovou normou (úkolový čas) a sazby úkolového tarifu pro příslušnou pracovní třídu, v níž je vykonávaná práce zařazena.

(4) Výkonová norma je buď množství práce vyjádřené v čase pro jednu výrobní jednotku nebo množství výrobních jednotek za určitý čas. Výkonové normy, stanovené pro národní podniky stavební příslušným ústředním orgánem, jsou závazné pro celé stavebnictví. (Celosektorové výkonové normy.) Výkonové normy, pokud nebyly vyhlášeny jako celosektorové normy, musí být stanoveny na podkladě časových studií a musí být schváleny vedením závodu po projednání se závodním zastupitelstvem zaměstnanců. (Závodní výkonové normy.) Veškeré spisové podklady musí být uschovány.

(5) Výkonové normy musí být stanoveny tak, aby odpovídaly skutečnému času potřebnému k provedení předepsaného výkonu, t. j. době, kterou potřebuje zapracovaný zaměstnanec pracující v úkolu podle předepsaného pracovního postupu s předpokládáními (po případě předepsanými) pomůckami při normálním výkonu.

(6) Stanovením výkonových norem je nutno pověřiti zaměstnance pro tento úkol zvlášť školené, jejichž odborné znalosti práce mohou zaručiti správný výsledek.

(7) Na písemném pracovním příkazu nebo úkolovém listu musí být uveden zejména popis práce, úkolový čas, úkolová sazba a pracovní třída. Vedle toho může pracovní příkaz nebo úkolový list obsahovati úkolovou mzdu v penězích.

(8) Přesvědčí-li se zaměstnanec během práce, že závodní výkonová norma není správná, má právo dožádat se nápravy. Námitky musí oznámiti ihned po zjištění v nejbližší pracovní přestávce, kdy lze závodní výkonovou normu přezkoušet. O námitkách rozhodne správa závodu, po případě stavby po projednání se závodním zastupitelstvem.

(9) Změní-li se předpoklady, za kterých byly úkolové časy stanoveny, musí se provést jejich přezkoušení; těmito předpoklady jsou na příklad:

- a) změna pracovního postupu,
- b) změna údajů na výkrese,
- c) nutnost používat jiného nářadí neb pomůcek, než bylo stanoveno,
- d) použití jiného materiálu, než bylo předepsáno v pracovním postupu,
- e) změna počtu kusů, které mají být stejně (seriově) zhotoveny,
- f) postupné zavedení většího počtu malých změn při provádění pracovního úkonu, jestliže všechny změny dohromady se podstatně projeví v délce úkolového času,
- g) prokazatelná chyba ve stanoveném čase a pod.

(10) Zaměstnancům pracujícím v úkolu se zaručuje jako minimální výdělek sazba úkolového tarifu příslušné pracovní třídy, nedosáhnou-li z důvodů, jež netkví v jejich osobě, při úkolové práci této výše výdělků. Klesne-li však výkonnost zaměstnance tak, že vlastní vinou nevydělá ani sazbu úkolového tarifu příslušné pracovní třídy, ačkoliv na téže práci bylo nebo je dosaženo jinými zaměstnanci s normálním výkonem přiměřeného výdělků, má nárok jen na svůj výdělek v úkolu skutečně docílený.

(11) Výše výdělků zaměstnance pracujícího v úkolu podložená vyšším výkonem není omezena, jsou-li úkolové časy správně stanoveny.

(12) Započaté, po případě dohotovené práce, zjištěné jako vadné, platí se částkou odpovídající práci vykonané před zjištěním závady, prokáže-li se, že zaměstnanec není vadou vinen a hlásil-li ji ihned po zjištění. Zkáží-li zaměstnanec práci prokazatelně svou vinou, nebude za tuto práci placen. Ve sporných případech rozhodne správa závodu, po případě stavby po projednání se závodním zastupitelstvem zaměstnanců.

(13) Nesouhlasí-li zaměstnanec při vystoupení ze zaměstnání s vypočtením úkolového výdělků na započaté práci, bude úkolový výdělek, který mu přísluší, vypočten až po skončení dotyčné práce a případný rozdíl doplacen.

Čl. 4.

Práce v prémii.

(1) Při pracích, jejichž povaha nedovoluje, aby se konaly v úkolu, odměňuje se zvýšený výkon výkonnostními premii.

Zlepšení hospodářského výsledku práce se odměňuje premii hospodárností.

(2) Prémie se poskytují podle premiových řádů, které schvaluje ministerstvo práce a sociální péče podle § 3 vyhlášky č. 522/1947 Ú. l. I, o povinném zavedení práce v úkolu, a její přílohy. Premiový řád se předkládá ke schválení prostřednictvím komise pro premiování a úkolování při ústředním orgánu národních podniků stavebních.

(3) Pracuje-li zaměstnanec ve výkonnostní premii, nemá nárok na výkonnostní příplatek.

Čl. 5.

Mimořádné případy.

(1) Nemůže-li zaměstnanec z nutných provozních důvodů konat svou obvyklou úkolovou práci a je-li přerazen do časové mzdy nebo do úkolové práce nižší hodnoty, obdrží svůj průměrný úkolový výdělek z předchozího mzdového období, nejvýše však za jeden pracovní den. Dosažne-li vyššího výdělků, náleží mu dosažený vyšší výdělek.

(2) Musí-li zaměstnanec pracující v úkolu z důvodů, jež netkví v jeho osobě, čekat v jednom dnu déle než 30 minut, třeba několikrát v kratších intervalech, obdrží za tuto dobu čekání náhradu ve výši průměrného výdělků posledního mzdového období, nejvýše sazbu úkolového tarifu pro příslušnou pracovní třídu právě přerušené práce. V případech, kdy průměrný výdělek v posledním zúčtovacím období byl nižší než tato sazba, má nárok na náhradu pouze ve výši tohoto skutečného průměrného výdělků. Tato náhrada může být poskytována jen v řádně prokazatelných výjimečných případech a nesmí se poskytovat pravidelně.

Čl. 6.

Všeobecná ustanovení.

(1) Správa závodu odpovídá za dodržování ustanovení těchto směrnic. Musí především pečovat o odborné školení orgánů, pověřených prováděním jednotlivých ustanovení soustavy mezd podle zásluhy.

(2) Při výplatě mzdy je zaměstnanci vydati písemné potvrzení, z kterého jsou patrné hrubá mzda, srážky (daně, soc. příspěvky a pod.) a čistá mzda.

(3) Výplata budiž provedena tak, aby zaměstnanci nebyli zdrženi déle než 30 minut po pracovní době. Čekání na výplatu po pracovní době přes 30 minut, zaviněné závodem, musí se zaplatit jako pracovní doba v základní časové mzdě pracovní třídy naposled vykonávané práce.

(4) Výjimku z ustanovení těchto směrnic může povolit pouze ministerstvo práce a sociální péče.

177.

VYHLÁŠKA

ústředny hmotného zásobování

ze dne 7. dubna 1951

o používání barevných kovů.

Ústředna hmotného zásobování vyhláší podle § 8 odst. 3 vládního nařízení č. 201/1950 Sb., o hmotném zásobování, se schválením ministra-předsedy státního úřadu plánovacího:

§ 1.

(1) Trvalý a rychlý rozvoj našeho hospodářství, zejména průmyslu, klade stále větší požadavky na zásobování výroby. Marnotratnost při hospodaření s barevnými kovy, příznačná pro kapitalistické hospodářství, nebyla u nás ještě odstraněna. Tak zejména v konstrukcích jsou dosud často používány tradiční materiály i tam, kde technický rozvoj přímo nutí k značnému snížení spotřeby barevných kovů nebo dokonce k jejich nahrazení novými hmotami kvalitnějšími a vhodnějšími pro daný účel. Zvláště při výrobě spotřebních výrobků, při povrchové úpravě a u obalů je zbytečně užíváno barevných kovů.

(2) Pečlivé hospodaření s barevnými kovy je předností socialistického hospodářství, neboť nová technika umožňuje použít nových materiálů i nových hmotných zdrojů a účelně jich využít. Má-li proto výroba v období socialistické výstavby splnit své úkoly, je nutno, aby všichni pracující dbali o co největší hospodárnost ve spotřebě výrobních materiálů, zejména barevných kovů, které jsou důležité zvláště pro rozvoj těžkého průmyslu.

§ 2.

Barevných kovů jako surovin, polotovarů a odpadů smí býti nadále používáno jen

- a) k výrobě podle směrnic, které vydá ústředna hmotného zásobování v dohodě s příslušnými ústředními úřady,
- b) k povrchovým úpravám; k úpravám prováděným galvanicky nesmí však býtí používáno niklu a k úpravám ohněm a stříkáním niklu a cínu,
- c) k opravám, k nimž nelze použít jiných hmot, po případě kovů hospodářsky méně důležitých; podrobnosti stanoví směrnice uvedené pod písmenou a).

§ 3.

(1) Ústředna hmotného zásobování může ve zcela mimořádných případech na žádost povolit výjimku z ustanovení této vyhlášky.

(2) Žádost o povolení výjimky podle odstavce 1 obsahuje zpravidla:

- a) podrobné hospodářské a technické odůvodnění,

- b) popis, výpočet, po případě výkres výrobku neb zařízení, pro něž má být výjimka povolena,
- c) uvedení účelu, pro který má být výrobku neb zařízení použito,
- d) druh a značku barevných kovů, jejichž použití má být povoleno,
- e) celkovou spotřebu suroviny neb odpadu u prvovýroby, po případě polotovaru u zpracovatele,
- f) celkovou váhu jednotlivých druhů žádaných barevných kovů,
- g) plánovací období, pro něž má být výjimka povolena,
- h) prokazatelná opatření, která výrobce učinil do doby podání žádosti, aby mohl splnit účel této vyhlášky,
- i) jde-li o výrobek určený k vývozu, též zdůvodnění vývozu s posudkem ministerstva zahraničního obchodu.

§ 4.

Předpisy, které odporují ustanovením této vyhlášky, se zrušují.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 28. dubna 1951.

Předseda:

Ing. Balabán v. r.

178.

Redakční sdělení
ministerstva vnitra

ze dne 28. dubna 1951

o opravě tiskových chyb ve vyhlášce ministerstva zahraničního obchodu č. 121/1951 Ú. l. I, kterou se určuje, kdo uzavírá rámcové hospodářské smlouvy.

V § 1 bodu 1 vyhlášky ministerstva zahraničního obchodu č. 121/1951 Ú. l. I se doplňuje výpočet výsadních akciových společností pro zahraniční obchod tak, že v pořadí za akciovou společností Chemapol se zařazuje:

„Československá keramika, vývozní a dovozní akciová společnost, v Praze.“

Výpočet podniků uvedený v § 1 bodu 2 citované vyhlášky se doplňuje takto:

„Gramofonové závody, národní podnik (Odbor Supraphon) v Praze.“

Za ministra:

Jarý v. r.